

DECIZIE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecători

Maria Ghervas
Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru
Luiza Gafton, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Șeremet Vladislav,
în cadrul procesului de insolabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Svedava”, la cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Svedava”, Mazur Anna, cu privire la validarea popririi și încasarea sumei de la terțul poprit Șeremet Vladislav,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2017, prin care s-a admis cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Svedava” Mazur Anna, și s-a validat poprirea Societății cu Răspundere Limitată „Svedava” față de terțul poprit Șeremet Vladislav,

c o n s t a t ă :

La 10 decembrie 2014, SRL „Svedava” s-a adresat în instanța de insolabilitate cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de întreprinderea fondată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, cererea introductivă depusă de debitorul SRL „Svedava” privind intentarea procesului de insolabilitate în privința sa, a fost admisă spre examinare.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2015, s-a constatat insolabilitatea debitorului și s-a intentat procedura simplificată a falimentului față de debitorul SRL „Svedava”, cu dizolvarea acestuia. În calitate de lichidator al debitorului SRL „Svedava”, a fost desemnată Mazur Anna.

La 13 februarie 2017, lichidatorul Mazur Anna a depus o cerere de validare a popririi față de terțul poprit, Vladislav Șeremet, în sumă de 753 573, 25 lei.

În motivarea cererii a indicat că, în urma verificărilor rulajului bancar a fost depistat faptul că, persoana fizică Vladislav Șeremet a primit de pe conturile bancare

ale întreprinderii SRL „Svedava”, fără temei legal, sumele bănești în numerar, în mărime de 753 573,25 lei, iar la întreprindere nu sunt documente contabile justificative privind folosirea acestor mijloace bănești.

Invocând prevederile art. 575, 572, 512, 514 Cod civil, a relatat că, terțul poprit, ridicând mijloacele bănești de pe contul bancar al întreprinderii, nu și-a onorat obligațiile asumate prin lege.

La fel, prin prisma prevederilor art. 867, 871 - 872 Cod civil, a invocat că a avut loc un împrumut bănesc, iar Șeremet Vladislav a acumulat o restanță în sumă de 753 573, 25 lei, fapt confirmat prin actele primare.

Menționează că la 13 ianuarie 2017, în adresa de domiciliu a terțului poprit Șeremet Vladislav, a fost înaintată somația nr. 5-Sc împreună cu copia certificată a hotărârii de intentare a procedurii de insolvență, solicitându-se restituirea sumei nominalizate în beneficiul SRL „Svedava”, însă această somație a rămas fără răspuns.

Solicită lichidatorul Mazur Anna, încasarea de la Șeremet Vladislav în beneficiul SRL „Svedava” a sumei de 753 573, 25 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2017, s-a admis cererea și s-a validat poprirea SRL „Svedava” față de terțul poprit Șeremet Vladislav. S-a încasat de la terțul poprit Șeremet Vladislav în beneficiul SRL „Svedava” suma datoriei de 753 573, 25 lei și în beneficiul statului taxa de stat pentru înaintarea cererii de validare a popririi în sumă de 22 607, 20 lei.

La 17 octombrie 2017, conform plicului poștal, Șeremet Vladislav a declarat recurs (nemotivat) împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea cu privire la validarea popririi să fie respinsă ca neîntemeiată și tardivă.

La 19 decembrie 2017, Șeremet Vladislav a declarat recurs (motivat) împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2017.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că, a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material.

Indică recurentul că, a activat în cadrul SRL „Svedava” în calitate de curier și fiind împuternicit de către administrator în temeiul delegației de retragere a numerarului, a ridicat de la bancă sume de bani, pe care ulterior le-a transmis conducătorului neoficial al întreprinderii Șișianu Oleg.

La fel, menționează că sumele date nu au fost eliberate în calitate de împrumut, donație sau sub altă formă obligațională și respectiv, nu-i poate fi imputată obligația de restituire a acestora.

A mai relevat că, potrivit concluziei organului de urmărire penală, în acțiunile sale nu s-a confirmat înșelăciunea și abuzul de încredere, nefiind stabilite cazuri de însușire a bunurilor altei persoane.

Conform prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Prin prisma normei enunțate, Colegiul constată că, recurentul Șeremet Vladislav s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva hotărârii din 09 octombrie 2017, în termen.

Examinând materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărârea instanței de insolvență, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Conform art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, instanța de recurs reține că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2015, s-a constatat insolvența debitorului SRL „Svedava”, fiind intentată procedura simplificată a falimentului față de debitor și dispusă dizolvarea acestuia, iar în calitate de lichidator a fost desemnată Mazur Anna.

La 12 ianuarie 2017, lichidatorul Mazur Anna a expediat în adresa lui Șeremet Vladislav o somație, prin care a adus la cunoștința acestuia despre înființarea popririi și despre obligarea achitării datoriei în sumă de 753 573, 25 lei, însă această somație a fost restituită lichidatorului cu mențiunea „a expirat termenul de păstrare” (f.d. 6, 7).

În acest sens, Colegiul conchide că de către lichidatorul SRL „Svedava”, Mazur Anna, a fost respectată procedura de notificare a terțului despre înființarea popririi, iar faptul nereclamării somației de către terț, nu viciază această procedură.

Dat fiind faptul că în termenul indicat în somație, Șeremet Vladislav nu a transferat pe contul de acumulare a lichidatorului SRL „Svedava”, suma de 753 573, 25 lei, de către lichidator a fost depusă cerere de validare a popririi.

Colegiul constată că, judecând cererea în cauză, instanța de insolvență, corect a stabilit cadrul legal aplicabil în speță și justificat a ajuns la concluzia temeiniciei cererii lichidatorului SRL „Svedava”, Mazur Anna, cu privire la validarea popririi și încasarea sumei de 753 573, 25 lei, de la terțul poprit Șeremet Vladislav.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederile art. 2 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, potrivit cărora poprirea, constituie

procedura prin care administratorul insolvenței/lichidatorul urmărește bunurile sau sumele datorate debitorului de către o a treia persoană.

În conformitate cu art. 126 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, sînt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sînt datorate debitorului ori sînt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urmă le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

Conform alin. (11) al aceluiași articol, dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvență va adopta o hotărîre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărîrea nu poate fi executată decît după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sînt datorate periodic, poprirea se validează atît pentru sumele ajunse la scadență, cît și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producîndu-și efectele numai la data cînd sumele devin scadente.

La caz, prezintă relevanță și prevederile art. 512 alin. (1) Cod civil, conform cărora, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Așadar, Colegiul consemnează că, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești care sunt datorate debitorului în temeiul unor raporturi juridice existente.

Totodată, Legea insolvenței obligă debitorul, care înaintează cerere de validare a popririi, de a face dovada existenței creanței pe care o are împotriva terțului poprit.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs constată că, datoria terțului poprit Șeremet Vladislav în sumă de 753 573, 25 lei, față de SRL „Svedava”, este una certă și exigibilă, dovada existenței creanței date rezultînd cu certitudine din probele prezentate de lichidator.

Sub acest aspect, Colegiul remarcă că, existența datoriei terțului poprit Șeremet Vladislav cu suma de 753 573, 25 lei față de SRL „Svedava”, se confirmă prin rulajul bancar al SRL „Svedava” și calculul datoriei conform extrasului de la contul bancar întocmit de către lichidatorul Mazur Anna, potrivit cărora Șeremet Vladislav a ridicat de pe contul bancar al întreprinderii în filiala nr. 11 a BC „Victoriabank” SA, în

perioada 04 septembrie 2014 – 14 noiembrie 2014, suma totală de 753 573, 25 lei, cu destinația „pentru alte scopuri” și „cheltuieli gospodărești”, cheltuieli care însă nu au fost reflectate în contabilitatea întreprinderii (f. d. 5, 20 - 55).

Prin urmare, examinând înscrisurile prezentate, în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs consideră întemeiată și legală hotărârea instanței de insolabilitate de validare a popririi și încasare de la terțul poprit Șeremet Vladislav a datoriei în sumă de 753 573, 25 lei.

În astfel de circumstanțe, nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că, sumele de bani le-a ridicat de la bancă fiind împuternicit de către administrator, dat fiind că, în sensul dat nu au fost prezentate careva probe care să confirme cele invocate.

Or, recurentul nu a prezentat delegația de retragere a numerarului sau procura cu astfel de împuterniciri eliberată pe numele său.

De altfel, recurentul nu a demonstrat nici faptul că sumele de bani ridicate nu le-a folosit în scopuri personale, dar i-a transferat în contul întreprinderii sau i-a transmis conducătorului acesteia.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că sumele date nu au fost eliberate în calitate de împrumut sau sub altă formă obligațională, deoarece, aceste critici contravin constatărilor expuse din care reiese că datoria terțului poprit Șeremet Vladislav este una certă, existența căreia neîndoielnic rezultă din probele prezentate.

De asemenea, nu va fi reținut ca întemeiat nici argumentul recurentului care cu referire la ordonanța organului de urmărire penală din 10 august 2017, a indicat că în acțiunile sale nu s-a confirmat însușirea bunurilor altei persoane, or, prin această ordonanță s-a stabilit că faptele investigate, constituie în esență relații civile, motiv din care lichidatorul a înaintat cererea respectivă.

Astfel, în lipsa probelor confirmative ce ar demonstra netemeinicia solicitării înaintate de către lichidatorul SRL „Svedava”, Mazur Anna, argumentele aduse în susținerea recursului se vor aprecia ca declarative.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea contestată este legală și întemeiată, iar argumentele recursului sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărârea instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Șeremet Vladislav.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2017, în cadrul

procesului de insolvabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Svedava”, la cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Svedava”, Mazur Anna, cu privire la validarea popririi și încasarea sumei de la terțul poprit Șeremet Vladislav.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Maria Ghervas

judecători

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

Luiza Gafton

Iuliana Oprea